

درمان پاکتها در سطوح بین ریشه‌ای کرسیها

* دکتر حسن لطفی زاده

بعلاوه تجمع پلاک و جرم در سطوح بین ریشه‌ای دندانهای تحریک‌کننده آخربه افزایش بافت نرم و پوشیدن شدن کاذب محل عریان شده ریشه‌ها کماز طریق جراحی بوجود آمده بود می‌گردید، نسج آماس یافته مانع از تمیز کردن سطوح بین ریشه‌ای شده و در نتیجه بیماری هر روز بدتر از روز قبل می‌گشت.

عارضه دیگری که به‌این نوع جراحی مترتب است شروع پوسیدگی در سطوح ریشه‌ای در مجاورت ناخیه، بین آنهاست. معمولاً پی‌بردن به محل دقیق این پوسیدگیها مشکل، و مشکل تر از آن درمان آنهاست. تجربیات کلینیکی نیز موید این نظریه است که دندانهای که با این طریق جراحی شده‌اند عمر متوسطی بیش از پنج سال در دهان نمی‌توانند داشته باشند. پس از این مدت بخارتریکی از عوارض زیر یا توانما "پایید دندان راکشید، یا دندان دچار لقی بیش از حد می‌گردد، یا دچار عارضه پالپی به خاطر عریان شدن پالپ از طریق پوسیدگی می‌شود یا عارضه پریودنتال پیشرفته تر می‌گردد. ولی درمانهایی که اخیراً "صورت می‌گیرد بر مبنای مجددسازی استخوان آلتوول، قطع ریشه، قطع نصف تاج همراه با ریشه و یا قطع یک سوم تاج همراه با ریشه مربوط است. بهتر از قبل از پیش‌بینی و درمانهای لازم ابتدا به تقسیم‌بندی محل عوارض ریشه‌ها که توسط چهار مولف بنام‌های Easiy, Drennan, Heins, Canter انجام گرفته و هنوز هم این تقسیم‌بندی اعتبار خود را حفظ کرده‌اند پیردازیم، البته تقسیم‌بندی‌های دیگری هم نیز انجام شده که ممکن است به آنها نیز اشاره شود.

گروه الف - عوارض در محل انشعاب ریشه‌ها حالت شروع را دارا می‌باشد. در این گروه عارضه استخوان در محور افقی دندان پیشرفته حاصل ننموده فقط بصورت شیاری در

از زمانهای قدیم درمان پاکتها در سطوح بین ریشه‌ای کرسیها، یکی از اهداف بزرگ پریودنتیست‌ها بوده و همواره در سطوح فوق یکی از موجبات مایوس‌کننده در درمان بحساب می‌آمد است. علت این امر هم وضع آناتومیکی ریشه‌ها، استخوان پوشاننده، آنها، چگونگی و ارتباط مخاط موکوژنیوال با استخوان آلتوول می‌باشد که در زیر به شرح آنها می‌پردازیم.

از قدیم درمان عوارض محل انشعاب ریشه‌ها بر مبنای بازکردن محل انشعاب آنها از طریق جراحی بوده که به مریض این اجازه را می‌داد که به تمیز کردن عارضه اقدام کرده که در غایت به نگاهداری نسج نگاهدارنده دندان منجر می‌گشته است، ولی این روش جراحی فقط در موارد بسیار محدودی امکان داشته، زیرا مختصات آناتومیکی ریشه‌ها بی‌که به این نوع درمان جواب‌دهند بسیار اندک است. بعد از عمل کندها به این فکر افتادند که اگر ریشه‌ها کاملاً "از یکدیگر باز باشند و در ثانی طول آنها بدلد باشند و در ثالث وضع ارتباط پاک نرم پوشاننده رویی با استخوان آلتوول زیرین مناسب باشند، عوارض استخوانی در محل انشعاب ریشه‌ها را می‌توان با اعمال جراحی استخوان: استئوکتومی، استئوپلاستی که در عین حال با پرکردن ریشه‌ها همگام باشد می‌تواند بخش مهمی از عوارض نامبرده شده را برطرف نمایند. و این نوع جراحی در موارد نامبرده شده، مصدق پیدا می‌کند ولی در بعضی موارد هم با عدم موقعيت همراه است. مثلاً در مواردی که استخوان بین ریشه‌ها خیلی دچارت‌حلیل شده باشد چه در این قبیل موارد، عمل کننده مجبور می‌شود که استخوان آلتوول واستخوان بین دندانی را در سطوح مجاور تاسطح استخوان بین ریشه‌ای بردارد، این امر منجر به لقی بیش از حد دندان به خاطر از دست رفتن بافت پشتیبان دندانهای مجاور می‌گشت، لذا موارد تجویز استئوکتومی و استئوپلاستی هم عملاً محدود می‌شد.

* دانشیار گروه پریودنوتولوژی و دندانپزشکی پیشگیری دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران

بشرح مختصر آن می پردازم . این تقسیم بندی بیشتر در مرور کرسیهای بالا مصدق دارد .

گروه ۱ : عارضه بصورت اولیه تجلی کرده و در محل انشعاب ریشهها زیاد پیشرفت ننموده .

گروه ۲ : عارضه بصورت کول دوساک در آمد .

گروه ۳ : عارضه از سطحی به سطح دیگر دندان گسترش یافته .

تقسیم بندی های دیگری هم صورت گرفته که بمنظور پرهیزا زاطاله کلام از ذکر آنها در اینجا خودداری می گردد ، امید می رود که در مطالب دیگری که نوشته می شود به ذکر بقیه آنها اقدام شود .

ساختمان آناتومیک بین ریشهای دندانهای چند ریشهای :

کرسیهای پائین :

ریشه مزیال ریشه درجهت مزیالی و دیستالی مسطح بوده ولی سطح مقعری در دو سطح پروگریمالی آن دیده می شود . ریشه غالباً "در مجاروت آپکس درجهت دیستالی انحراف داشته و بطورکلی انحراف آن بیشتر از ریشه دیستالی دندان است .

ریشه دیستالی - گاهی اوقات بنظر می رسد ریشه دیستالی محدب است و در مقطع گرد است ، ولی با کمی دقیق این اشتباہ رفع می شود و با درآوردن ریشه مزیالی مشاهده می شود که سطح مزیالی این ریشه مقعر است . ریشه درجهت باکالینگوالی پهن تر از مزیودیستالی ، ولی نه به پهنی ریشه مزیالی است . گرچه حالات مختلفی در قسمت آپکس دندان ممکن است رخ دهد ولی غالباً آپکس ریشه دیستال بطرف دیستال انحراف داشته ولی نه بقدر ریشه مزیال .

فضای بین ریشه ای کرسیهای پائین :

سطوح ریشه ها که فضای بین ریشهها را به وجود می آورند ، که بیش مقعرند . این امر سبب می شود که این فضا درجهت مزیودیستالی بزرگتر به نظر آید تادر جهت باکالینگوالی . فضای بین ریشهای در ناحیه وسط ریشهای بخاطر باریگ شدن تدریجی ریشه ها ، پهن تر می گردد .

تمیز کردن سقف ناحیه ریشه ها از پلاکهای میکروبی بخاطر قرار گیری ریج های باکالی ، لینگوالی و یا بینابینی که

محور عمودی دندان که به ناحیه انشعاب ریشه ها خاتمه پیدا می نماید ، وصل می شود . عمق بین بست شیار لثه ای در محل انشعاب ریشهها افزایش یافته و نسج نرم لثه به سبب وجود تورم حالت فیبروزی بخود می گیرد .

گروه ب - در این گروه عارضه به ریج بین ریشهای و یا قسمتی از سطح بین ریشهای دندان سرایت کرده و آنرا عریان کرده است . با کمی دقیق می توان به تحلیل افقی استخوان

آلولی به وسیله کورت یا سوند منحنی در ناحیه بین ریشهای پی برد . بهتر است بمنظور دست یابی به تحلیل استخوان در ناحیه مزیالی کرسیهای بالا از طریق پالانال اقدام نمود .

گروه ج - در این گروه عارضه از سطحی به سطح دیگر دندان در محل انشعاب ریشه ها ارتباط داشته و با وارد کردن سند پاپروب براحتی ابزارهای ذکر شده از په سطح دندان به سطح دیگر آن عبور می نماید .

طبقه بندی گروههای ۲ و ۳ آقایان Drennan و Eadly به دو گروه ثانوی دیگر که بر مبنای شکل عارضه استخوانی در مدخل انشعاب ریشه ها استوار است تقسیم می گردد که عبارتنداز (۱) وقتیکه تحلیل استخوان بیشتر حالت افقی داشته باشد مثلًا "در پس نشستگیهای لثه و پیا مسیر بازشدن ناحیه انشعاب ها در جهت افقی . این حالات بنام گروه پیک ، نوع دواطلاق می گردد ، ولی زمانیکه تحلیل استخوان هم حالت عمودی و هم حالت افقی داشته باشد ، مثلًا "در زمانی که اج لبه ای استخوانی در سطح باکالی موجود باشد ، این حالت به گروه دو ، نوع دو و سه اطلاق می گردد .

تقسیم بندی دیگری هم در این مرور توسط Lindhe و Nyman پیشنهاد شده که به شرح مختصر آن می پردازم ، این گروه بندی هم به سه درجه تقسیم می شود .

درجه یک به تحلیل افقی نسوج نگاهدارنده تا زیر شعاع ۳ میلیمتر .

درجه دو تحلیل افقی نسوج نگاهدارنده دندان تا شعاع بیش از ۳ میلیمتر ، ولی میزان تحلیل تمامی منطقه ناحیه انشعاب ریشه ها را در برنمی گیرد .

درجه سه عارضه بصورت کامل ، نسوج استخوانی بین ریشه دندان را از بین برده ، به تحویکه پروب از سطح باکال پالینگوالی ، مزیالی و یا دیستالی براحتی عبور کرده و وارد فضای دیگر می گردد . تقسیم بندی دیگری هم توسط Rubins et al. رو بنیزوه مکاران صورت گرفته که

دیگر را مردرمان اقدام نمود . ولی به هر صورت باید بهذکر این مطلب پرداخت که خیلی از موارد اتفاق میافتد که محل انشعاب در ناحیه یک سومی ریشه تاجی دندان قرار میگیرد . مسلماً "دراین موارد میتوان باپرکردن یک ریشه و به درآوردن یک ریشه دیگر اقدام نمود ریشه‌های باکالی و بالاتالی از نقطه نظر فوق شبیه به هم بوده و تالاندازه‌ای حالت استوانه‌ای دارد .

پیش‌بینی مشی‌بیماری :
پیش‌بینی مشی‌بیماری در فضاهای بین ریشه‌ای که دچار تحلیل استخوانی شده‌اند به عوامل زیر ارتباط پیدا می‌نماید :

۱- میزان تخریب استخوان آلوئول در فضای سه‌بعدی ریشه‌ای .

۲- مورفولوژی سطح بین ریشه‌ای و تعداد ریشه‌های در گیر عارضه .

۳- طول ، شکل ، میزان تباعد ریشه‌ها ، ریخهای بین ریشه‌ای و شیارهای موجود در سطح ریشه‌ها .

۴- ارتباط استخوان مجاور با مجموعه بافت نرم پوشاننده آن .

۵- دسترسی به تصحیح عارضه از طریق جراحی استخوان .

۶- دسترسی بیمار به محل عارضه بمنظور تمیز نگهداشت آن .

۷- احتمال دوباره‌سازی استخوان در محل انشعاب ریشه‌ها .

۸- احتمال برطرف کردن عارضه از طریق جراحی استخوان و فرم دادن دندان .

۹- زنده بودن دندان

۱۰- میزان پیشرفت پوسیدگی در سطح ریشه‌ای دندان .

۱۱- احتمال قطع ریشه یا قطع نصف تاج دندان

۱۲- اهمیت نگاهداری دندان جهت استفاده از آن بمنظور پایه بریج وغیره .

۱۳- امکان تحمل مخارج دندانها در دندانهای کرسی وضع آناتومیکی ریشه باید مورد توجه قرار گیرد . معمولاً "عارضه از سطح باکالی ، از بین دوریشه عبور کرده وارد فضای مزیال و دیستالی ویا ریشه بالاتالی می‌گردد . تغییرات توپوگرافی دیگری نیز ممکن است دیده شود .

از سطح مزیال بطرف دیستال امتداد می‌یابد ، مشکل است .

کرسیهای بالا :

ریشه مزیال باکال - این ریشه خمیده شکل بوده و در دو سطح مزیالی و دیستالی آن تقریباً دیده می‌شود . و غالباً اوقات درجهت باکالینگوالی پهن تر است تا درجهت مزیال دیستالی .

ریشه دیستال : این ریشه دارای انحنای کمتری است و در مقطع کاملاً گرد است . گرچه قسم اپیکالی آن غالباً بطرف دیستال انحراف دارد ، ولی زمانی هم دیده می‌شود که بطرف مزیال منحرف است .

ریشه بالاتال - این ریشه ضخمیترین ریشه‌های کرسیهای بالا است و انحراف آن از محور بیشتر از دو کرسی دیگر است . درجهت مزیال دیستالی پهن تر است تا درجهت باکالینگوالی ، و تالاندازه‌ای هم در سطح باکالی لینگوالی مقرر است .

انحراف و میزان تباين قرار گیری این ریشه‌اشکالات خاصی را در زمینه آماده کردن آن جهت کارهای پروتزی فراهم می‌نماید .

طرز قرار گیری کرسیهای بالا و ساختمان آناتومیکی محل انشعاب آنها :

دو سطح دیستالی ریشه‌های بالاتال و دیستال معمولاً در یک پلان قرار می‌گیرند ، در حالیکه ریشه مزیالی منزوی بوده و درجهت مزیالی قرار دارد .

مخرج ناحیه انشعاب ریشه‌ها درجهت باکالی و مزیالی به خط مشترک سیمان - مینیانزدیکتر است تا مخرج انشعاب سطح دیستالی . با وجود آنکه مخرج دیستالی بیشتر درجهت اپیکالی قرار دارد ، ولی بنظر می‌رسد عارضه پریو خیلی سریع به این ناحیه انتشار می‌یابد .

وقتی که محل انشعاب ریشه‌ها از جهت اپیکالی مورد توجه قرار می‌گیرد ، شیار فضاهای باکالی و مزیالی را بیکدیگر ربط می‌دهد . اگر باز هم از همین جهت (اپیکالی) ریشه کرسیها را مورد توجه قرار دهیم ، خواهیم دید ریشه دیستال به بالاتال متصل می‌کنند .

پرسوراول بالا - از آنجاییکه محل انشعاب ریشه‌هادر این دندان خیلی بالا قرار گرفته یا به عمارت ساده تر محل انشعاب تقریباً "درناحیه $\frac{1}{3}$ اپیکالی ریشه دندان است ، لذا بندرت می‌توان باپرکردن یک ریشه و درآوردن یک ریشه

درمان عوارض کرسیهای پائین :

اگر مریض همکاری خوب و رضایت‌بخشی در امر بهداشت دهان داشته باشد می‌توان فضای بین دندانی را از طریق جراحی به مقدار کمی بازکرد و راه را جهت تمیز کردن فضای بین ریشه‌ای سهول تر نمود . باید از نقطه نظر علمی مریض را مجاب کرد که اگر در تمیز نگاهداشت بین ریشه‌ای اهمال شود ، پوسیدگی خیلی زود شروع به پیشرفت می‌نماید و باعث درگیریهای بعدی چهار نقطه نظر دندانی و چه از نقطه نظر نگاهدارنده آن می‌گردد .

قطع نیمی از تاج – دندان رامی‌توان به دو قسمت تقسیم کرد و به شکل دوپرموول در آورد . ریشه‌ها را باید از یکدیگر فاصله دار کرده تا فضای بین دندانی جهت جا دادن پایی بین آنها حاصل گردد .

البته در صفحات بعد راجب این مطلب مفصل‌تر صحبت خواهد شد . وقتیکه هردو ریشه باقی بمانند معمولاً "استخوان بین ریشه‌ای از سطوح مزیالی و دیستالی دندان پائین تر قرار می‌گیرد ، در این قبیل موارد بهتر است فلپی دارد و مقداری از استخوان آلوئول را در سطوح مزیالی و یا دیستالی دندان برداشت تا هماهنگی بین سه سطح دندانی حاصل گردد .

پیش‌بینی مشی‌بیماری دندانهای دچار عارضه در کرسیهای پائین بهتر است تا بالا ، بخارط وضع قرار گیری دو ریشه‌های دندانهای پائین تا وضع قرار گیری کرسیهای بالا . معمولاً "پروگنوسیس کرسیهای اول پائین بهتر است تا کرسی دوم . زیر ریشه‌های کرسی اول بیشتر از کرسیهای دوم حالت تباین داشته و در ثانی محل انشعاب ریشه‌های کرسی دوم بیشتر درجهت اپی‌کالی قرار گرفته تا کرسی اول ، در ثالث از نقطه نظر آناتومیکی ریج مایل به کرسی دوم در سطح باکال به کرسی دوم نزدیکتر می‌گردد و این خود سبب کاهش لشے چسبند شده که به نوبه خود عوارض مربوطه را در بی خواهد داشت .

درمان : درمان عوارض استخوانی که در سطح بین ریشه‌ای قرار گرفته شامل قسمتهای زیرین می‌باشد :

۱- استئوکتومی و استئوپلاستی به منظور حذف عوارض استخوانی کم عمق که در سطوح بین ریشه‌ای باکالی و پالینگوالی کرسیهای بالا و پائین قرار گرفته است .

۲- ادونتوپلاستی یا برداشتن قسمتی از سطوح تاجی دندان که با استئوپلاستی و استئوکتومی توام " صورت می‌پذیرد

منیاب مثال ، دوریشه‌باکالی ممکن است دچار عارضه شده و یا سطح مزیالی یا دیستالی ریشه پالاتال بطرف ریشه‌های باکالی کشیده باشد ، و یا با آنها یکی شده باشد . شکل دیگر عارضه ممکن است بشرح زیر باشد :

آلودگی در سطح مزیالی شروع و درجهت مقابل پیشرفت نموده باشد . این شکل عارضه معمولاً " در اولین پرمول بالا دیده می‌شود ، حسب المعمول پروگنوسیس آن رضایت‌بخش نیست .

درمان عوارض بین ریشه‌ای کرسیهای بالا : مجموعه درمانی پریوپاندو می‌تواند در این قبیل حالات کمکزیادی به رفع معما نماید . این نوع درمان در مواردیکه تخریب استخوان آلوئول منحصر " فقط یک ریشه را در برداشته باشد و مابقی ریشه‌های دندان دارای استخوان آلوئول سالمی باشند ، بهترین است . در آوردن یکی از ریشه‌های باکالی و یا هردوی آنها ، و یا ریشه پالاتال ممکن است مورد تجویز قرار گیرد . البته در آوردن یکی از ریشه‌های باکالی و یا هردوی آنها ، استخوان آلوئولی بین ریشه‌ای دارد و علاوه بر آوردن ریشه باید بهوضع استخوان آلوئول و دندان نیز توجه کرد و بر مبنای مقتضیات موجود به آندوپلاستی و استئوپلاستی همت گماشت . پهلو صورت در مواردیکه تخریب استخوان

به محض در آوردن ریشه محل تخریب یافته استخوان بزرگتر می‌گردد ، این موضوع باید مورد توجه عمل کننده قرار گیرد و در بعضی موارد می‌توان از پیوند استخوان به منظور پرکردن محل ریشه‌ها استفاده کرد ، ولی در اکثر موارد محل عارضه به مرور زمان بخارط ترمیم حفره " ریشه پر می‌گردد .

مواردی پیش می‌آید که ریشه دیستوباكال کرسی اول بالا در مجاورت نزدیک ریشه مزیوباكال ریشه کرسی دوم قرار می‌گیرد ، و درنتیجه فضای موجود بین دو دندان فضای کافی جهت قرار گرفتن پاپیل دندانی را فراهم نمی‌نماید و در اکثر موارد دیده می‌شود که پایی موجود به حالت فایروزی بخود می‌گیرد و بزرگتر از حالت عادی می‌گردد ، در این قبیل حالات اکثر " دیده می‌شود که کرسی اول در سطح دیستالی دچار آلودگی بوده و عارضه به محل انشعاب ریشه‌ها سرایت کرده است .

بهتر است در این قبیل موارد ریشه دیستالی کرسی اول را در آوردن تا اولاً " عارضه برطرف شده و در ثانی فضای کافی جهت قرار گرفتن پایی بین دو کرسی فراهم گردد .

مورد نظر پرداخت. از سنگ الماسی هم جهت فرم دادن سطح دندانی می‌توان استفاده کرد ولی باید در نظر داشت مقداری که از دندان در سطح بین ریشه‌ای تراشیده می‌شود محدود است و نمی‌توان خیلی از جسم دندانی را به منظور سهولت در امر بهداشت دندان تراشید. در ضمن بهذگر این نکته، بیمار و حساسیت در ناحیه طوق دندان هم باید توجه داشت، گرچه در سن بالا از میزان حساسیت کاسته می‌شود، ولی گاهی اوقات ادونتوپلاستی در دندان حسایستی بوجود می‌آورد، که از عوارض استخوانی موجود به مراتب آزاد دهنده‌تر است.

اگر حجم و میزان عوارض استخوانی بین ریشه‌ای (عمق، ارتفاع و پهنا) بیشاز حجم لته موجود باشد که نتوان آنرا از طریق زئزیوکتومی برطرف کرد، باید به دادن قلب همت گماشت و قلب را درجهت آپیکالی قرار داد و بدین منظور باید از قلب پارا شال استفاده کرد و پرپوست را در محل نگاهداشت تا بتوان بعداً "قلب را در رجاییه منظور ماهست دوخت. بهتر است از سوزن چهار او در این قبیل موارد کمک گرفت زیرا سوزن سه اوتقریباً "جهت اینکار ضخیم و کلفت است و سوزن پنج او هم خیلی ظریف است. باز هم توصیه می‌شود که اگر از سوزن چهار او قابل جذب استفاده شود بهتر خواهد بود، زیرا احتیاج به درآوردن بخیه نیست و عمل کننده می‌تواند مطمئن باشد که قلب در جاییه مورد نظر اوست تثبیت شده است، در حین جراحی این ناحیه باید به ریج مایل خارجی و وضعیت لته چسبنده موجود، در گرسی دوم توجه داشت زیرا این نوع ساختمانهای آناتومیکی حاکم بر جراحی ماخواهند بود.

اگر نوع ساختمانهای آناتومیکی زیاد در جهت تاجی دندان قرار گرفته باشند متأسفانه نمی‌توان پروتوپوسیس خوبی را جهت دندان بیمار پیش‌بینی کرد.

بازسازی دوباره نسوج از دست رفته:
اگر وضع آناتومیکی عارضه بین ریشه‌ای مساعد بازسازی مجدد باشد باید به این اقدام متول شد، اگر عارضه موجود از سطح دیگر دندان مرتبط باشد ویا به عبارت ساده‌تر عارضه به صورت کول دوساک جلب توجه کند می‌توان از پیوند استخوانی کمک گرفت.

این نوع عوارض شباهت زیادی به لزیون‌های دیواره‌ای دارند، ولی سطح ریشه‌ای دندانی قسمت اعظم دیواره لزیون را تشکیل می‌دهد. سطح ریشه بدون عروق ناچیه

و سهولتی در امر پاک کردن دندان فراهم می‌گردد. بدنیست در اینجا از ادونتوپلاستی بیشتر صحبت شود.

ادونتوپلاستی - ادونتوپلاستی عبارتنداز شکل دادن تاج دندان، ادونتوپلاستی به منظور برطرف کردن گودی محل انشعاب ریشه‌هادر گروه‌های یک و صورت می‌گیرد. باشکل دادن تاج در بالای شباره‌امی توان بهار بین بردن آنها پرداخت. به عبارت ساده تر با این عمل شیارها که در مجاورت طوق دندان قرار گرفته اند تا مجاورت سطح اکلوزالی دندان ادامه می‌نماید. دلیل این امر هم اینست که با گسترش شیار تا سطح اکلوزالی تمیز کردن سطح دندانی بهتر صورت گرفته و در نتیجه در پیشرفت بیماری کاهش حاصل می‌شود. گاهی اوقات ادونتوپلاستی تنها صورت می‌گیرد و زمانی هم با اعمال جراحی تواند است.

۳- بازسازی دوباره استخوان در سطوح بین ریشه‌ای، در عوارض استخوانی که بصورت کول دوساک جلب توجه می‌نمایند.

۴- قرار دادن پیوند استخوان در عوارض استخوانی که بصورت کول دوساک در سطوح بین ریشه‌ای گرسیهای بالا و پائین در آمده‌اند.

۵- همیسکشن گرسیهای پائین، جدا کردن ریشه‌ها، ویا خارج کردن یکی از آنها.

۶- ریشه درمانی و خارج کردن ریشه‌های باکالی ویا پالاتالی به منظور برطرف کردن عوارض استخوانی بین ریشه‌ای دو گرسیهای بالا.

۷- نگاهداری ریشه‌های در گیر باکور تازو جرمگیری‌های مکرر.

درمان عوارض استخوانی کم عمق.

اگر عمق پاک کم باشد و عرض لته چسبنده کافی باشد، می‌توان پاک موجود بین ریشه‌ای را با فرم دادن لته و دندان که یکی از دیواره‌های پاک را می‌سازد برطرف کرده می‌توان از زئزیوکتومی و زئزیوپلاستی به منظور فرم دادن لته واژ استئوپلاستی و استئوکتومی به منظور فرم دادن لبه استخوان و محل انشعاب ریشه‌های دندان استفاده کرد.

می‌توان از سنگ الماسی کمک گرفت واژ طریق لته روئی به تصحیح استخوان زیرین همت گماشت ویا از یک برش عمودی در سطح ویا از یک برش عمودی در سطح بین ریشه‌ای استفاده کرد، محل را باز نموده و با سنگ الماسی به تصحیح ناچیه

وجود تحلیل استخوانی بین ریشه‌ای از طریق جراحی از یکدیگر جدا می‌شوند (گروهه) مشروط بر آنکه فضای کافی در سطح مزیالی و یا دیستالی دندان موجود باشد می‌توان دو ریشه از طریق ارتوندونسی درجهت مزیالی و دیستالی حرکت داد تا فضائی مناسبی جهت قرار گیری پایه حاصله بین دو ریشه‌ای ایجاد گردد بهترین وسیله ساده ارتوندونسی که می‌توان از آن کم گرفت و دو قسمت مساوی ریشه را از یکدیگر دور کرد یکی وسیله‌ای است بنام Jacksrews و دیگر وسیله است بنام Separators از پیش ساخته شده که بواسیله فنر مارپیچی کمتر بین آن قرار می‌گیرد فعال می‌شود و بدین ترتیب عمل کننده آنرا بین ریشه قرار می‌دهد و به هستگی به جدا کردن ریشه‌ها اقدام می‌کند.

خلاصه :

بنظر می‌رسد تا چگونگی گرفتن پیوند استخوان حل تگرد دو یا به عبارت ساده تر پیش بینی گرفتن پیوند صدرصد مسجل نشود، که این بررسی خود تا سال / ۲۰۰۹ و یا شاید بیشتر برآرا خواهد کشید، حل اشکالات عارضه بین ریشه‌ای مسئله غامضی بوده و به فراخور شدت وضعف آن در مانهای پیشنهاد می‌گردد، ولی بخاطر آنکه ذهن خوانندگان بیشتر روش شده و بتواند جدولی برای ارزیابی عوارض موجود داشته باشد، دانستن نکات زیر ضروری بنظر می‌رسد.

درمان عوارض بین ریشه‌ای استخوانی بستگی به نوع دندان مبتلا (کرسیهای پائین دارای پروگنوزیس بهتری هستند تا کرسیهای بالا) میزان تحلیل استخوان بین ریشه‌ای، میزان تحلیل استخوان دو سطوح مزیالی و دیستالی، بوکالی و لینگوالی و دستری عارضه بدرمان و بهداشت دارد.

عوارض زیر را باید در پروگنوزیس دندانهاییکه دچار

عارضه در سطوح بین ریشه‌ای هستند، دلالت دارند:

۱ - میزان تخریب استخوان - آیا عارضه قسمتی از استخوان بین ریشه‌ای را در برگرفته و با تمامی آنرا و یا به عبارت ساده تر عارضه نسبی است یا کلی، عمق آپیکالی عارضه چقدر است، بهتر است معاینات کلینیکی و هماهنگ کردن آن با کلیشه را دیوگرافی توما "صورت گیرد.

۲ - وضعیت استخوان در سطوح بوکالی، لینگوالی یا مزیالی و دیستالی، اگر استخوان در این سطوح بالینی سالم و یا قابل درمان باشد، کوشش به منظور نجات دندان

استخوانی، بزرگتر مانع بازسازی دوباره استخوانی از طریق کوتاه‌باز بحساب می‌آید، ولی پیوند استخوانی شانس بیشتری را به منظور بازسازی مجدد آن دربردارد.

بازسازی دوباره استخوان در عوارضی که از سطح ریشه‌ای دندان به سطح دیگر آن را پیدا کرده است با پیوندهای استخوانی داخل دهانی تاکنون نتایج رضایت‌بخشی را بیان نیاورده است. شل‌هورن در سال ۱۹۶۷، شل‌هورنوهای در سال ۱۹۷۲ نشان دادند که نتایج رضایت‌بخشی از پیوندهای استخوانی لگن، که بصورت پیش زده در آمد است و در عوارض گروه ۳ مورد استفاده قرار گرفته نتایج مطلوبی را بیار آورده است. معمولاً "پیوندهای استخوانی که از محیط‌های برداشته می‌شود نمی‌توان آنقدر موثر افتتد که از استخوان لگن پیش زده گرفته می‌شود. البته در آینده نه چندان دور دلیل این امر مکشوف خواهد شد ولی متوجه در زمان فعلی دلائل آن معلوم نیست.

در اینجا هم بهتر است نکاتی را مورد همی‌سکشن بیان کرد، همی‌سکشن عبارت است از قطع و خارج کردن یک و یا دوریشه همراه با قطع نصفی از تاج دندان، غالباً "این عمل در کرسیهای پائین صورت می‌گیرد ولی گاهی اوقات در کرسیهای بالا با خارج کردن ریشه‌پالاتال و یا هر دو ریشه باکالی به انضمام قسمتی از تاج دندان عملی است. جهت انجام این عمل بهتر است از گوتاپرکابه منظور برگردگی ریشه‌ها استفاده کرد تا میله‌های نقره‌ای، زیرا در حین جراحی شانس لق شدن میله‌های نقره‌ای در کانال دندان بیشتر است تا گوتاپرکا.

نقب زدن - عمل نقب زدن یا تونل زدن بین ریشه‌ای امروزه کمتر مورد توجه قرار می‌گیرد ولی بهتر است از این نوع تکنیک مطالبی هم بازگو شود. این عمل بیشتر در عوارض نوع دو و سه مورد استفاده قرار می‌گیرد، طرز عمل بدین ترتیب است که محل انشعب ریشه‌هارا با عمل فلپ و یا اعمال مشابه باز می‌نمایند و محل انشعب را از طریق جراحی استخوان گسترش می‌دهند، تا برآختی بتوان با کمک وسائل بهداشتی از قبیل پراکسی برآش وغیره آن مناطق را تمیز کرد ولی عیب این متداین است که ساختمان معکوس استخوانی حاصله به علت جراحی خود مزید برعلت شده و به تشديد گیر غذائی و تجمع میکروبی گلخانی کند، لذا از این طریق جراحی دیگر زیاد مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

وقتیکه ریشه‌های دندانهای کرسیهای پائین بخاطر

مجاز است.

۳ - میزان لقی دندان - لقی درجه ۲ و ۳ دارای پروگنوزیس خوبی نمی باشد مگر آنکه لقی برطرف گردد، همچنین بهطلول ریشه و نسبت تاج به ریشه باید توجه داشت.

۴ - زاویه انحراف ریشه دندان باید مد نظر قرار گیرد، هرقدر ریشه ها نسبت بهم تباين داشته باشند، پروگنوزیس نگاهداری آنها بهتر، وبالعكس هرقدر ریشه ها بيكدیگر نزدیکتر باشد شناس نگاهداری آنها کمتر می گردد. اگر ریشه ها در طول مسیر ویا در انتهای آپکس با يكديگر يكى شده باشند، پروگنوزیس نگاهداری آنها بدتر است.

۵ - وضع سلامتی دندانهای مجاور و قتیقه دندانهای مجاور دندان مورد نظر از نقطه نظر پریو، دارای وضع خوبی باشند می بايست کشیدن دندان مبتلا را مورد توجه قرار داد.

۶ - قرار گیری دندان در قوس فکی می توان دندانهای مجزا و یابه عبارت دیگر دندانهایی که دارای مجاورت دندانی نمی باشند و یاد دندانهایی که در قسمت عقب فک قرار گرفته و از نقطه نظر پایه پروتز دارای اهمیت اند بعلاوه بیمارداری بهداشت خوبی است نگاهداشت.

۷ - سن و سلامتی بیمار - در سنین بالا، که معمولاً عمر بیمار کوتاه تر است، کشیدن دندان باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

۸ - بهداشت دهان و میزان ابتداء پوسیدگی، درمان در مواردی جایز است که بهداشت بسیار خوب و میزان ابلاط پوسیدگی بالا نباشد.

بطورکلی دندانهای دور ریشه ای بهتر از دندانهای ۳ ریشه ای به درمان جواب می دهند البته استثنائاتی نیز وجود دارد، مثلاً "در پرمولرهای اول بالا، با وجود آنکه دارای دو ریشه هستند، مع الوصف وضع چندان روشنی از نقطه نظر درمانی، به خاطر گیر پلاک ندارند. بامید موفقیت های بیشتر و درمان این قبیل عوارض در سال های آینده باید بود.

REFERENCES

1. Abrams, L. and Trachtenberg,D.I.; Hemisection-Techmique and restoration.Dent. Clin.North Am.,18: 415,1974.
2. Amen,C.R: Hemisection and Root amputation ,Periodontics,4:197,1966.
3. Goldman,H.M.: Therapy of the incipient bifurcation involment,Oral Surg. 29: 112,1958.
4. Sternlicht,H.: Anew Approach to the management of multirooted teeth with advaned periodontal disease,J.Periodontol.:34,151.1963.
5. Haskell,E.W., and Stanley,H.P: Vital root Resection onda maxillary first molar Oral Surg. 33:92, 1972.
6. Basarba,N: Root amputation and tooth hemisection,Dent.Clinic North Am.13: 121 , 1969.
7. Easley ,J,R, and Drennan,G,A.: Norphological Classification of the Furca.J.Canad Dent.Assoc. 35:104.1969.
8. Grew,J.Meskn,L ., andmiller,T.: Cervical enamel projections; location and extent with associated periodontal implications.J.Periodontol.36:460.1965.
10. Ham,P.S.E.NYMAN,S. and Lindhe,J.Periodontal tratment of multirooted teeth:Results after Five years .J.Clin.Periodontol.2:126,1975.
11. Leib,A.M. Berdon.J.K. and Sabes,W.R.: furcation involvements correlated With enamel projections from the cementoenamel jumction.J.Periodontol.383:30:1967.
12. Master,D.H.,and Hoskins,SW.:Projection of cervical enamel into molarfurcation .J. Periodontol. 35:49.,1964.
13. Orban,B.J.: the development of the bifurcation of multirooted teeth.J. Am. Dent.Assoo.16:297,1929.
14. Hess,W.: the anatomy Of the root canat canal of the teeth of the peroanent dentition,London. 1925.

15. Wheeler R.C., A text book of Dental Anatomy, and Physiology, ed.4. PHILADELPHIA, 1965, W.B.Saunders Co.
16. Eveett .F G. and others: The intermediate bifurcational ridge. J.Dent.Res.37: 162,1964
17. Chacbr,F.M. :The endodontics -periodontic continuum,Dent.Clin. North Am. 18: 393,1974.
18. Heins P.J. and. Canter,S.R.: The furca involvement.;A cassification of deformities,J. Periodotol.6:84,1964.
19. Joansson,O.and Egelberg,J,: Experimental bifurcation defetts in dogs.J.Periodontol Res. 13:525,1978.
20. Larato.D.C.Furcation involvements :incidence and distribution,J. Perodontol.41: 499,1970.
21. Larato, D,C. Some amatomical faorols rsiated to fuication involvements .J. Periodontol.46:608,1975.
22. Tsatsas,B. Mandi,F. Cervical Cervical enamel projections in the molar teeth. J.Peridontol44;312,1973.
23. Ross, I,F. and Thompson,R.H.JR.: A Long term study of root retention in thetreatment of maxillary molary molars with furcation involvement.J. Periodotol.49:238:1978.
24. Sohallhorn,R.G.: Eradication of bifurcation defects utilizing frozen autogenous hip marrow implants : J.Dental.Assoc. 45:18,1968.
25. Goldman,H.M. and Cohen,D.W. : Periodontal Therapy,ed.6.St.Louis. 1980. The C.V. Mosby Co.
35. Kirchf,D,A. and Gerstein,H. :Presurgical crown contouring for root amputation orocecdures, Oral Surg. 27:379,1969.